

Kokkuvõte Eesti käijate esinemisest käimise maailmakarikavõistlustel Saranskis

Tabiveres tegutseva Bruno Junk Käimisklubi sportlased Maarika Taukul, Lauri Lelumees, Margus Luik ning nende treener Toomas Rosenberg osalesid 10.-12. mail 2012. a. Venemaal Saranskis toimunud maailmakarikavõistlustel käimises.

Käimise maailmakarikavõistluste ajalugu algab 1961 aastast, kui Šveitsi linnas Lugarnos peeti esimesed rahvusvahelised võistkondlikud karikavõistlused, mida hiljem hakati nimetama maailmakarikavõistlusteks käimises. Need võistlused kogusid aja jooksul üha rohkem populaarsust ning maailmakarikavõistlusi käimises korraldatakse nüüd iga kahe aasta tagant, kus selgitatakse nii võistkondlik kui ka individuaalne paremusjärjestus meeste 20 ja 50 kilomeetri, naiste 20 kilomeetri ning mees- ja naisjuunioride 10 kilomeetri distantsidel, kusjuures iga riik võib välja panna viis käijat täiskasvanute ning kolm juunioride distantsidele, võistkondlikku arvestusse lähevad vastavalt kolme ja kahe sportlase tulemused.

Seega võib öelda, et need käimisvõistlused on oma koosseisult ja taseme poolest palju tugevamad kui olümpiamängud ja maailmameistrivõistlused, kus iga rahvusvahelise kergejõustikuliidu liikmesriik võib välja panna alale ainult kuni kolm normi täitnud sportlast.

Ka auhinnarahad, mida saavad kuus paremat individuaalvõistlejat ja kuus paremat võistkonda, on siin soliidsed, kusjuures individuaalsele võitjale makstakse 30 000 USA dollarit ning võitjavõistkonna liikmed saavad 15 000 USA dollarit.

Arvult XXV maailmakarikavõistlused toimusid Venemaal Mordva Vabariigi pealinnas Saranskis, kus käimine on kohalike seas väga populaarne. Käijad on siin linnas kangelased - olümpiavõitjad ja maailmameistrid, nende suured plakatid kaunistavad linna.

XXV karikavõistlustel tõusis riikide osalusrekord kuue riigi võrra, jõudes 64-ni ning käijaid oli osalemas 475.

Võistluste avatseremoonia peeti võistluseelsel õhtul, mis ületas võimsalt meie tantsupidu. Siinne staadion oli rahvast puupüsti täis, paljud jäid pettunult väravate taha.

Majutatud olid võistkonnad raja kõrval asuvasse hotelli, kus oli ka toitlustamine. Toidu valik oli väga rikkalik ja mitmekesine.

Soojendustreeninguid sai võistluseelsel päeval läbi viia võistlusrajal, kuhu oli hiljuti paigaldatud uus asfaltkate, mis muidugi õhkas kuumusest.

Võistlustrassi pikkus sirgel lõigul oli 500 meetrit, kurvid olid normaalse raadiusega, ringi pikkuseks seega 1 kilomeeter ning raja kõrguste vahe oli suhteliselt suur.

Puuduseks oli ka veel see, et arvestades valitsevat kuumust, oleksid pidanud joogipunktides olema päikesevarjud ja jää, mis oleks võimaldanud võistlejaid paremini jookidega varustada.

Kuumuse tõttu oli 50 km distantsil katkestajaid 35, meeste 20 km-s 13 ja naiste 20 km-s 16, juunioride 10 km distantsil oli katkestajaid vähem. Võrreldes eelnevate käimise suurvõistlustega oli kohtunike tegevus veidi leebem. Meeste 50 km-s oli diskvalifitseerimisi ainult 3, meeste 20 km-s 6 ja naiste 20 km-s 5. Juunioride eemaldamisi oli meestel ainult 1 ja naistel 0.

Eesti Kergejõustikuliit otsustas lähetada Saranskisse kolm Eesti momendi paremat käijat Bruno Junk Käimisklubist. 12.-13. mail valitses Saranskis harjumatu kuumus, mis võistluspaigas tõusis 30 kraadini ja see muutis võistlustingimused väga raskeks.

Ei saa öelda, et Eesti käijatel oleks hästi läinud. Parima koha saavutas meie võistlejatest Margus Luik käijate maratondistantsil - 50 kilomeetris ajaga

4:38,37, mis andis 110 startija hulgas 71 koha, kusjuures katkestajaid oli 35. Meeste 20 kilomeetris, kus oli osalejaid 124, saavutas Lauri Lelumees 99. koha ajaga 1:39.17. Keskpäevast harjumatu kuumust trotsides ei mahtunud Maarika Taukul naiste 20 kilomeetris enne viimast ringi kehtestatud ajalimiidi 1:40 sisse ning pidi 2 kilomeetrit enne lõppu rajalt ära tulema ning talle jäi 87. koht, startijaid oli kokku 105.

Kuna Maarika osales sellistel suurvõistlustel esmakordselt, siis tuli ette ka närveerimist ja harjumatu olid võistluseelsed protseduurid, registreerimised, ootamised jne. Lauril ja Margusel neid probleeme ei olnud, sest nad olid juba korduvalt sellistel võistlustel osalenud. Meie käijate õigustuseks võib vaid tõdeda, et kõik on amatöörid, teenides igapäevast leiba oma erialal töötades ja vahel proffidega võistlusrajal rinda pistes, mis eriti kerge ülesanne ei ole.

Teada on, et maailma parima käimismaa Venemaa käimiseelarve on kordades suurem kogu Eesti Kergejõustikuliidu eelarvest.

Käimise kandepinna kohta maailmas võib öelda, et enne Londoni olümpiamänge on osalemiseks normi täitnud juba 47 riigi sportlased. Praeguse seisuga on 10 paremat käimismaad: Venemaa, Hiina, Ukraina, Itaalia, Hispaania, Valgevene, Mehhiko, Kolumbia, Austraalia ja Prantsusmaa. Jõudsalt areneb käimine ka muudel elualadel edu saavutanud riikides nagu India, Brasiilia, Lõuna-Aafrika Vabariik, Türgi, Egiptus. Meie lähipiirkondades on edukamateks käimisriikideks Poola, Leedu ja Läti.

Võistluseelisel päeval korraldasid meile kohalikud mordvalased, kes kuuluvad eestlastega ühte soome-ugri keelterühma, ekskursiooni kohaliku elu tutvustavatesse paikadesse. Külastasime Mordvast pärit maailmakuulsa skulptori Stepan Erszya (1876-1951) näitust ning Makarovsky mungakloostrit.

Meie soovil korraldati ka ekskursioon Saranskis tegutsevasse Viktor Tšogini nimelisse Venemaa käimise olümpiaettevalmistuskeskusesse, kuhu on koondatud treenima ideaalsetesse tingimustesse kogu Venemaa käijate paremik.

Baasides ringi liikudes kohtasime olümpiavõitjaid ja maailmarekordi omanikke, tubades rippus raamitult punktuaalne päevakava, mis algab kella seitsmese treeninguga ja lõpeb 23.00 öörahuga. Sinna vahele jääb veel kaks treeningut, lihashooldus, söömised, puhkus jne. Restoranis oli toitumisspetsialistide abiga igale mehele-naisele koostatud oma menüü. Jõusaalis olid vahendid kohandatud spetsiaalselt käijate vajadusi silmas pidades, lisaks veel 15-kohaline massaažituba ja meditsiiniosakond. Mõnesaja meetri kaugusel männimetsa sees asus peegelsile 2-kilomeetrine ring, kus treeniti ning lõigutreeninguteks ehitatud spetsiaalne 333,3-meetrine staadion.

Sealses keskuses on veel valmimisjärgus 400 meetrilise ringrajaga kergejõustiku sisehall ning arendatakse ka teisi spordialasid - paistis silma teises linna osas ehitamisjärgus olev jalgpallikeskus paljude jalgpalliväljakutega, kesklinnas oli näha palju ehitusi kõrguvate kraanadega.

Maailmakarikavõistlustel võitsid Venemaa käijad kõik viis võistkondlikku ala ning kaks individuaalset esikohta, neli teist ja kaks kolmandat kohta. Venemaa sellest piirkonnast jäid igati positiivsed muljed nii inimestevahelistest suhetest kui ka riigi võimsusest ja arengust.

Logistiliselt kulges lennureis Tallinn-Moskva-Saransk-Moskva-Tallinn normaalselt ilma pikemate ootepausideta.

„See oli nagu viiepäevane käimismuinasjutt,“ kirjutas Margus Luik oma blogis.

Võistkonna esindaja ja treener Toomas Rosenberg